

Arrest

nr. 86 668 van 31 augustus 2012
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen in februari 2010 het Rijk binnen en diende op 2 maart 2012 een asielaanvraag in. Op 3 april 2012 werd een beslissing genomen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Het onderhavig beroep is gericht tegen deze beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Armeense staatsburgerschap te bezitten en van Armeense origine te zijn. U bent geboren in Alaverdi waar u ook woont. U bent de zoon van E.P. (O.V. 6.414.770).

Uw moeder is politiek actief voor de partij van Levon Ter-Petrosyan. Ten tijde van de presidentsverkiezingen van februari 2008 – u bent dan zestien jaar – neemt uw moeder deel aan

de protestbetogingen georganiseerd door Levon Ter-Petrosyan. In maart 2008 krijgt ze een slag van de politie tijdens zo'n demonstratie in Yerevan. Later laat ze zich medisch controleren waarbij een gezwel in de borststreek ontdekt wordt.

In 2009 verlaat uw moeder Armenië en gaat naar België waar ze een asielaanvraag indient. Zelf blijft u in Alaverdi. Na het vertrek van uw moeder komen daar nog vier à vijf keer mensen (politieke tegenstanders van Levon Ter-Petrosyan; mensen van de autoriteiten) bij u langs om te vragen waar uw moeder is. U geeft hen echter geen antwoord; één keer wordt u daarbij geslagen.

Uiteindelijk verlaat u Armenië in februari 2010. Van op de luchthaven van Zvartnots (Yerevan) neemt u het vliegtuig naar Moskou (Rusland). Daar blijft u enkele dagen en neemt dan het vliegtuig naar België waar u zich enkele dagen later laat registreren in het asiældossier van uw moeder. Op 24 september 2010 wordt u meerderjarig.

Op 25 juli 2011 overlijdt uw moeder in Brussel aan de gevolgen van het gezwel in haar borst. Op 2 maart 2012 dient u zelf een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asiëlinstanties: een kopie van uw geboorteakte, een kopie van de eerste bladzijde van uw Armeens paspoort en een origineel Belgisch overlijdensattest van uw moeder.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u mensen van de autoriteiten vreest met wie uw moeder reeds problemen had nadat ze tijdens een politieke demonstratie in maart 2008 een slag had gekregen van de politie (CGVS p. 10). Het Commissariaat-generaal is echter van oordeel dat uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming ongegrond is.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven moeilijkheden (cf. de bezoeken die u in Alaverdi kreeg van de politieke tegenstanders van Levon Ter-Petrosyan die op zoek waren naar uw moeder, waarbij u éénmaal geslagen werd) in de nasleep van de betrokkenheid van uw moeder bij de partij van Levon Ter-Petrosyan en haar aanwezigheid op de betoging in maart 2008 niet uitgesloten. Ze zijn echter niet zwaarwichtig genoeg om te kunnen spreken van vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève. Uit de informatie waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, blijkt bovendien duidelijk dat de actuele situatie in Armenië, met uitzondering van enkele gekende en gerapporteerde gevallen, géénszins van aard is om te besluiten dat politieke opposanten vervolgd worden in de zin van de Conventie van Genève. Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan waaruit zou blijken dat u niet naar uw land van herkomst zou kunnen terugkeren. De documenten die u voorlegt (i.e. uw paspoort, uw geboorteakte en de overlijdensakte van uw moeder), spreken de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt niet tegen. Ze tonen enkel uw identiteit aan en het feit dat uw moeder op 25 juli 2011 in Brussel overleed; feiten die hier niet betwist worden.

U verklaart dat uw moeder ziek werd (i.c. een gezwel in de borst kreeg) omwille van een slag die ze in maart 2008 van de politie kreeg, waaraan ze later overleden zou zijn (CGVS p. 3). Hoewel u

verklaarde dat uw moeder nadien naar Yerevan ging ter controle (CGVS p. 3), legt u de Belgische asieliinstanties hier geen enkel medisch attest van voor dat dit ook maar enigszins zou kunnen staven. De in België opgemaakte overlijdensakte (document 3 in administratief dossier) bevestigt haar overlijden, doch maakt geen melding van de doodsoorzaak noch van enig oorzakelijk verband tussen de door u aangehaalde slag en haar overlijden.

Rekening houdend met bovenstaande elementen, blijkt niet dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot subsidiaire bescherming, zou lopen in uw land van herkomst.

Deze conclusie van het Commissariaat-generaal (nl. dat u geen vervolging te vrezen heeft door de autoriteiten van uw land vanwege de politieke activiteiten van uw moeder) wordt nog bevestigd door een aantal bijkomende elementen.

Zo verklaart u dat u vanaf uw geboorte een aandoening aan uw galklier heeft, waardoor u onder meer werd vrijgesteld van uw legerdienst (CGVS p. 4 & p. 10). In verband met uw medische situatie werd u op tienjarige leeftijd geopereerd en vanaf dan moest u zich halfjaarlijks laten testen. Sinds deze operatie ontvangt u van de pensioendienst van de overheid een invaliditeitsuitkering die u kreeg tot op het moment dat u uw land verliet (CGVS p. 9-10). Op 19 januari 2010 (kort voor uw vertrek in februari 2010) kreeg u een nieuw Armeens paspoort uitgereikt dat u zelf ging ophalen en dat u zonder problemen verkreeg (CGVS p. 4 + document 2 in administratief dossier). Nog voor uw vertrek kreeg u zonder daarbij problemen te ondervinden ook nog een uitreisstempel in uw paspoort, waarmee de autoriteiten van uw land u de toestemming gaven om uw land te verlaten (CGVS p. 5-6). Toen u uw land verliet van op de luchthaven in Zvartnots (Yerevan) in februari 2010, werd uw paspoort aan de douane gecontroleerd zonder dat u daarbij problemen ondervond.

Welnu, indien u daadwerkelijk vervolging te vrezen zou hebben door de autoriteiten van uw land vanwege de politieke activiteiten van uw moeder, is het bijzonder weinig aannemelijk dat u na het uitbreken van haar problemen (in 2008) en nadat de mensen van de autoriteiten bij u langskwamen (in 2009) nog steeds probleemloos financiële steun en een paspoort met bijhorend uitreisvisum zou gekregen hebben van diezelfde autoriteiten van uw land en geen problemen ondervonden zou hebben op de luchthaven toen men daar uw paspoort controleerde bij uw vertrek uit Armenië. Zo kan nogmaals besloten worden dat u zich niet kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw moeder E.P. (O.V. 6.414.770) door het Commissariaat-generaal op 5 mei 2010 werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 31 januari 2011 vernietigd (op basis van vormelijke elementen). Wegens het overlijden van uw moeder (dd. 25 juli 2011) besloot het Commissariaat-generaal op 15 maart 2012 dat haar asielaanvraag zonder voorwerp was geworden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert twee middelen aan. In een eerste middel wordt de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen aangevoerd, alsook de schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel. De verwerende partij wordt voorts een manifeste appreciatiefout verweten. In een tweede middel werpt verzoeker de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli betreffende de status van vluchtelingen (hierna: Vluchtelingenverdrag) op.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Verzoeker toont niet aan dat, en om welke redenen, de motieven van de bestreden beslissing, die hem gekend zijn, hieraan niet zouden voldoen, noch maakt hij duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Een schending ervan is dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3. Overigens blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissingen kent en zich ertegen verzet zodat hij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt onderzocht worden (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153). Daarbij mag niet uit het oog worden verloren wat volgt :

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Voorts dient er te worden herinnerd aan het feit dat elke asielzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofdfeiten en omstandigheden bestaan waardoor hij een gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van de bepalingen met betrekking tot de subsidiaire bescherming. De vrees van de asielzoeker moet gegrond zijn, het risico dat hij meent te lopen reëel. Artikel 48/5, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt voorts dat rekening wordt gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partij op het tijdstip waarop een beslissing inzake haar asielaanvraag wordt genomen (zie ook RvS 26 september 2008, nr. 186.532). Determinerend bij het onderzoek van een asielaanvraag is immers of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging of een reëel risico op ernstige schade in zijn land van oorsprong.

2.5. Verzoeker verwijt de Commissaris-generaal een zekere vooringenomenheid omdat de bestreden beslissing in hoofdzaak zou zijn genomen op basis van het feit dat het Commissariaat-generaal in het kader van de asielaanvraag van verzoekers' moeder reeds een weigeringsbeslissing had genomen. Hij acht ook het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de vragenlijst die werd ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken en het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal. In zoverre verzoeker aan het Commissariaat-generaal onvoldoende aandacht voor zijn fysieke en mentale toestand verwijt, alsook een gebrek aan inlevingsvermogen in zijn concrete situatie ter plaatse in Armenië, stelt de Raad vast dat verzoeker niet concreet aantoont op welke wijze het Commissariaat-generaal in gebreke is gebleven. Verzoeker heeft tijdens het gehoor de kans gekregen om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en desgevallend aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Verzoeker ondertekende de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken, waarmee hij te kennen gaf dat de door hem verstrekte inlichtingen oprecht zijn. Hij maakte geen opmerkingen betreffende de wijze waarop het gehoor bij het Commissariaat-generaal verliep en stelde enkel in algemene bewoordingen dat hij zich slecht en depressief voelde en vroeg om in België te kunnen blijven om het graf van zijn moeder te onderhouden. De Raad stelt, na lezing van het gehoorverslag, vast dat het gehoor normaal is verlopen.

De Commissaris-generaal heeft voorts de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak, inclusief objectieve landeninformatie (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden. Verzoeker brengt geen enkel concreet element bij dat zou toelaten daar anders over te oordelen.

De Raad is voorts van mening dat uit de bestreden beslissing geenszins blijkt dat er sprake is van vooringenomenheid bij het Commissariaat-generaal. Aangezien de verzoeker in zijn asielaanvraag zelf stelt dat zijn problemen gebaseerd zijn op de politieke activiteiten van zijn moeder in 2008, is het niet meer dan redelijk en zorgvuldig dat de Commissaris-generaal het onderzoek start vanuit de politieke activiteiten van de moeder en daarvoor de achtergrond van de politieke gebeurtenissen in 2008 verder onderzoekt. Het is echter duidelijk dat de Commissaris-generaal deze politieke activiteiten van de moeder en de politieke gebeurtenissen in 2008 specifiek bekijkt en toepast in het licht van de individuele situatie van de verzoeker.

Uit de bestreden beslissing blijkt dan ook dat de Commissaris-generaal, in het licht van alle stukken in het administratief dossier, niet uitsluit dat verzoeker als gevolg van zijn moeders betrokkenheid bij de partij van Levon Ter-Petrosyan en haar aanwezigheid op de betoging in maart 2008 inderdaad in de nasleep ervan moeilijkheden heeft ervaren, zoals door verzoeker werd beschreven tijdens het gehoor. Evenwel, gezien de aard van de moeilijkheden, met name bezoeken aan verzoeker die door politieke tegenstanders werd afgelegd op zoek naar zijn moeder, waarbij verzoeker ook één keer werd geslagen, stelt de Raad vast dat het Commissariaat-generaal correct heeft besloten dat hier geen sprake is van zwaarwichtige feiten die gelijkstaan met vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

2.6. Wat betreft de vereiste van het aanwezig zijn van een actuele vrees, wordt door het Commissariaat-generaal op basis van de stukken in het administratief dossier correct vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van die aard is dat personen met het profiel van de verzoekende partij geen vervolging dienen te vrezen.

Te dezen moet inderdaad worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met het voorgehouden profiel van verzoeker geen vervolging dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (Cedoca subject related briefing van 14 oktober 2010: "*Armenië, Beoordeling van de actuele vrees van politieke opposanten sinds de gebeurtenissen ivm de presidentsverkiezingen van februari 2008*", stuk 12 van het administratief dossier, landeninformatie). Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met het door verzoeker voorgehouden profiel, i.e. betrokken bij de oppositie bij de verkiezingen van 19 februari 2008 en de evenementen van maart 2008, alsook hun familieleden, niets meer te vrezen hebben sedert maart 2009 omwille van deze betrokkenheid en geen aanhouding of gerechtelijke vervolging meer riskeerden, gezien de personen die in deze context gearresteerd moesten worden al eerder werden gearresteerd. Ook konden personen met bovenstaand profiel probleemloos naar Armenië terugkeren, daar ze geen enkel risico meer liepen.

De voorzitter van de gezaghebbende mensenrechtenorganisatie, zijnde het Helsinki Committee of Armenia (HCA), bevestigde zelfs dat er behalve twee welbepaalde oppositiemilitanten geen enkele militant/activist of eenvoudige sympathisant van de oppositie door de autoriteiten werd gezocht in verband met de gebeurtenissen volgend op de presidentsverkiezingen van 2008.

Voormelde informatie van het CGVS geeft eveneens duidelijk aan dat politieke opposanten in verkiezingstijd aan intimidatie kunnen worden blootgesteld. Maar zodra de verkiezingen en de spanningen die ze met zich meebrengen voorbij zijn, wordt de situatie kalmer en worden opposanten niet politiek vervolgd. De enige situaties die een risico kunnen inhouden betreffen personen die actief deelnemen aan politieke acties. Deze geïsoleerde gevallen zijn zonder uitzondering bekend en worden breeduit aan het licht gebracht. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat verzoeker niet als een dergelijke uitzondering bekend staat (stuk 12, landeninformatie, Subject related briefing "Armenië", p. 4-5). De door verzoeker aangehaalde problemen worden evenmin met concrete bewijsstukken gestaafd, hoewel uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat dergelijke gebeurtenissen in de pers uitvoerig beschreven zouden worden en er aldus bewijzen van voorhanden zouden moeten zijn (stuk 12, landeninformatie, Subject related briefing "Armenië", p. 7).

De Raad merkt op dat verzoeker voormelde informatie, die door hem gekend is en waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich gesteund heeft, niet weerlegt. Het door verzoeker toegevoegde Algemeen Ambtsbericht Armenië, dat algemene mistoestanden aanklaagt die verzoeker echter niet *in concreto* op zijn persoonlijke situatie betreft, doet hier evenmin afbreuk aan.

2.7. Waar verzoeker stelt dat het CGVS de asielaanvraag van zijn moeder nooit inhoudelijk grondig heeft onderzocht, merkt de Raad op dat zelfs indien het asielrelaas van verzoekers moeder aannemelijk was en verzoeker zijn asielrelaas op haar profiel kan baseren, er in het licht van de actuele situatie in Armenië, zoals beschreven in de stukken van het administratief dossier, de Raad dient vast te stellen dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in hoofde van de verzoeker. Verzoeker weerlegt deze informatie niet, maar stelt dat het Commissariaat-generaal zijn problemen ten onrechte geringschat door naar algemene informatie te verwijzen, een te theoretische benadering te hanteren zonder ruimte voor afwijkende situaties. Niet is minder waar: de verwerende partij heeft in haar beslissing uitdrukkelijk erkend dat de door verzoeker beschreven moeilijkheden in de actuele context in Armenië niet zijn uitgesloten, maar dat ze op zich niet zwaarwichtig genoeg zijn om te kunnen spreken over een vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, daarbij in overweging nemend dat verzoeker zelf geen overtuigende bewijsstukken bijbrengt waaruit zou blijken dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst. In casu ligt de bewijslast dus bij verzoeker, die evenwel faalt hij in het voorleggen van concrete elementen en omstandigheden die aantonen dat hij een profiel bezit dat afwijkt van de algemene situatie in Armenië. Bij gebrek aan een begin van bewijs hiervan, besluit de Raad dat de blote beweringen van verzoeker de objectieve informatie en vaststellingen van het Commissariaat-generaal inzake de afwezigheid van een actuele vrees voor vervolging in hoofde van politieke opposanten en hun familieleden, behoudens enkele gekende en gerapporteerde gevallen, in Armenië, niet kunnen weerleggen.

Voorts mag niet uit het oog worden verloren dat in de bestreden beslissing een aantal specifiek op verzoeker betrekking hebbende elementen worden aangehaald die bevestigen dat in zijn hoofde geen gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. De verwerende partij verwijst naar het gegeven dat verzoeker een invaliditeitsuitkering ontving tot het moment dat hij Armenië verliet (gehoorverslag CGVS p. 9) en het feit dat hij zonder problemen een Armeens paspoort uitgereikt kreeg waarmee hij zonder moeilijkheden zijn land van herkomst kon verlaten (gehoorverslag CGVS p. 5-6). Dit zijn twee elementen die inderdaad een verdere indicatie zijn van het feit dat het weinig aannemelijk is dat verzoeker heden een daadwerkelijke vrees voor vervolging door de overheden van zijn land dient te koesteren.

In die context is verzoekers vrees dat, hoewel hij in het verleden om medische redenen ongeschikt werd verklaard, het Militair Commissariaat van Armenië er niet voor terugdeinst om hem later terug medisch geschikt te verklaren voor zijn legerdienst als revanche voor de politieke activiteiten van zijn moeder, en dit tegen de objectieve medische rapporten in, niet aannemelijk. Verzoeker verklaarde sinds zijn geboorte aan een galaandoening te lijden. Sinds zijn operatie op 10-jarige leeftijd in 2002 tot zijn vertrek uit Armenië in 2010 ontving hij een invaliditeitsuitkering en diende hij zich om de zes maanden aan te bieden voor een evaluatie van zijn gezondheidstoestand. Zijn invaliditeit werd steeds bevestigd, aldus verzoeker. Reeds voor 2008 werd hij vrijgesteld van zijn dienstplicht. (gehoorverslag CGVS p. 4, 9-10). Uit zijn verklaringen blijkt dat zijn medische ongeschiktheid en vrijstelling van dienstplicht nooit in vraag werden gesteld. Het algemene ambtsbericht waarnaar hij verwijst doet aan deze specifieke vaststelling geen afbreuk en wordt niet ondersteund door concrete elementen waarmee aannemelijk zou kunnen worden gemaakt dat verzoekers vrijstelling alsnog zou ingetrokken worden.

2.8. Waar verzoeker zijn medische problemen benadrukt, wijst de Raad er op dat deze problemen geen verband houden met de criteria voor vluchtelingenstatus, zoals bepaald in artikel 48/3 Vreemdelingenwet, noch met de criteria voor subsidiaire beschermingsstatus, zoals bepaald in artikel 48/4 Vreemdelingenwet. Er bestaat daartoe een geëigende procedure, voorzien in artikel 9ter Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker louter verwijst naar zijn “concrete leefomstandigheden in Armenië”, zijn “dagelijkse realiteit”, de “precaire leefsituatie” en “corruptie” aldaar, toont verzoeker niet in concreto aan dat hieruit een gegronde vrees voor vervolging voortvloeit.

2.9. De Raad stelt vast dat verzoeker er niet in is geslaagd de hierboven besproken motieven te weerleggen. Deze motieven op zich zijn van aard om de conclusie van de verwerende partij, met name dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin heeft, te dragen. Verzoekers argument aangaande de reisweg heeft in die optiek betrekking op een overtollig motief, zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoeker aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan.

2.10. Verzoeker voert, specifiek wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus, aan dat hij bij een eventuele terugkeer naar Armenië vreest het slachtoffer te worden van foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (artikel 48/4, § 2, b) Vreemdelingenwet). Hij meent tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal voldoende te hebben aangetoond dat zijn leven in gevaar is en stelt dat het Commissariaat-generaal een grondiger en vollediger onderzoek had moeten voeren.

In zoverre zijn vrees voor dit risico steunt op dezelfde motieven inzake zijn vrees voor vervolging, zoals uiteengezet in zijn asielrelaas t.a.v. Commissariaat-generaal, is hierboven reeds gebleken dat de actuele situatie geen zwaarwichtige problemen voor opposanten blootlegt en dat verzoekers individuele situatie dit bevestigt. Buiten blote beweringen brengt verzoeker geen concrete elementen aan die toelaten anders te besluiten.

2.11. In acht genomen wat voorafgaat, moet de verwerende partij worden gevolgd waar zij stelt, op grond van de beschikbare landeninformatie en de individuele situatie van verzoeker, dat niet kan worden aangenomen dat hij heden een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er heden in zijn land van herkomst een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus in zoals voorzien in artikel 48/4 Vreemdelingenwet. Uit de voorgaande analyse blijkt dat er geen kennelijke wanverhouding is tussen de motieven en het dispositief (RvS, nr. 82.301, 20 september 1999), is een schending van het redelijkheidsbeginsel in casu niet aangetoond, zo evenmin één van de andere door verzoeker aangevoerde schendingen, zoals hierboven blijkt. Het eerste en het tweede middel zijn niet gegrond.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. A. DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS